

[N. P. Nielsen.]

saaledes som Forholdene naturligt har udviklet sig, kan paastaa dette. Men har der været en Kamp, saa har Rutebilerne i hvert Fald vundet i denne Kamp. Rutebilerne er et ganske udmærket Befordringsmiddel, som mange Tusinder af Mennesker har Nytte af, og derfor vilde det ogsaa være ganske urigtigt og urimeligt, om man fra Statsmagtens eller fra anden Side vilde stille sig i Kampposition og søge at forhindre Rutebilerne. Det har man efter min Opfattelse da heller ikke gjort. Det, der har været skæbnsvangert, er, at der ikke har været det fornødne Samarbejde mellem Rutebilerne og Banerne, og det er for saa vidt ikke Rutebilerens Skyld. Man har ikke i Tide været opmærksom paa, at det ogsaa vilde være i Befolkningens Interesse, om der kom et Samarbejde mellem de Trafikarter, vi har, og som Samfundet, Kommunerne og Staten, er gaaet ind for med store Millionbeløb og har store aarlige Udgifter til; man har ikke overvejet, om man vedblivende har Raad til at negligere et fornuftigt Samarbejde mellem disse Trafikarter. Jeg synes derfor, man maa paa-skønne det, som Ministeren har foretaget sig for at faa et saadant Samarbejde i Gang. At det saa maaske i de fleste Tilfælde er sket paa den Maade, at Statsbanerne og Privatbanerne — for at tage dem med — har overtaget visse Bilruter, det tror jeg ikke mindst har været i den paagældende Befolkningens egen Interesse.

Det siges saa, at private Interesser krænktes, fordi det private Initiativ er kommet først, har haft Lejlighed til først at gøre sin Indsats. Saaledes som Lovgivningen har været, og med det begrænsede Aaremaal, for hvilke Koncessionerne er givet, vil jeg tro, at man ikke kan tale saa meget om Krænkelse af private Interesser. Jeg vil ogsaa haabe, at det først og fremmest er Befolkningens Interesse, der er det afgørende. Jeg har det Indtryk, at man i Kommunerne og i særlig Grad i Amtsrådene i Henhold til denne Lovgivning efterhaanden har faaet en meget betydelig Indflydelse paa dette Forhold.

Jeg er selv Medlem af et Amtsråd, der har stillet sig i høj Grad forstaaende overfor dette Forhold og efter min Opfattelse har truffet rigtige og fornuftige Beslutninger til Gavn for Befolkningen; men jeg har med Beklagelse set, at der er Amtsråd, som har haft en anden Opfattelse, til Trods for at baade Amtskommuner og Sognekommuner Aar efter Aar har maattet betale store Beløb for at holde Baner i Gang; hvis Forholdet

i Tide havde været reguleret paa en forstandig Maade, kunde Befolkningen maaske have været sparet for disse økonomiske Ofre. Det synes, som om man i den seneste Tid er blevet opmærksom paa, at det ikke gaar længere; i de seneste Dage erfarer man, at der er visse Amtsråd, som nu indser, at man maa en anden Vej ud. Ministeren har udtrykkeligt gjort opmærksom paa, at Statsbanerne kun har direkte Interesse i en 10 pCt. af de Rutebilliner, vi har, og det er jo kun en lille Del.

Jeg har kun Grund til at takke Ministeren for hans Initiativ, og jeg er fuldt ud tilfredsstillet ved den Redegørelse, han fremkom med.

Med Hensyn til den stillede Dagsorden vil jeg ligesom Ministeren vente og høre nærmere Forklaring; ingen kan have noget imod en Revision af de Love, som vedrører dette Forhold; det er meget muligt, en Revision er paakrævet, og hvis der er Ønsker fremme, særlig i den Retning, Ministeren nævnte, vil der fra vor Side blive vist Imødekommenhed.

Vagn Bro: I Anledning af den Forespørgsel, der er rettet af det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, der for øvrigt i sine indledende Bemærkninger omtalte Samarbejdet, som efter min Mening paa dette Omraade har saa overordentlig stor Betydning, og i Anledning af, at den højtærede Minister i sine Bemærkninger, uden i øvrigt at tage endelig Stilling til den stillede Dagsorden, udtalte, at selve Spørgsmaalet om en Revision af den her omhandlede Lov formentlig ikke kunde volde Vanskelighed — jeg opfatter dette som Vanskelighed for Ministeren ved at gaa ind i en saadan Revision —, er der i og for sig ikke for mig Grund til paa mit Partis Vegne at fremsætte overordentlig mange Bemærkninger.

Da dette Spørgsmaal blev drøftet, og der blev lovgivet derom, i 1927, blev det af de forskellige Ordførere, uden Tvivl med Rette, slaet fast, at den Lovgivning, her var Tale om, ikke var nogen endelig. I Betragtning af det vidt forgrenede Net af Rutebiler og Baner, Privatbaner og Statsbaner — for Statsbanernes Vedkommende er man jo nu ved at nedlægge en Del —, er der ikke Tvivl om, at hele Spørgsmaalet har overordentlig stor Betydning, og at det gælder om at finde en rimelig og rationel Ordning. Jeg kan derfor være enig med de Repræsentanter for de to høje Ting, der i 1926—27 udtalte, at den Lovgivning, der blev iværksat, ikke var endelig. Jeg er ogsaa ganske indforstaaet med, at et Sam-